

ROJA RANGA

ROJAS NOVADA INFORMATĪVAIS IZDEVUMS

Piektdiena, 2019. gada 6. decembris

Nr. 23(1267)

Svētdien, 8. decembrī,
iēdegsim
jau otro Adventes svecīti!

„Ak, dzīve! Ko nu dzīve!,, – deju kopa „Gaspažinās” svin savus 15

Ja Rojas kultūras centru pamatojot saucam par otrajām mājām, tad šajā ģimenē vienam no „bērniem”, dāmu deju kopai „Gaspažinās”, ar koncertu „Ak, dzīve! Ko nu dzīve!”, 23. novembrī tika atzīmēta 15 gadu jubileja. Tāds padzītņieku vecums vien ir! Spridzīgas, košas, aizrautīgas savu mēģinājumos izkonto dejotprasmī demonstrēja „Gaspažinās” dalībnieces – Raisa Zandere, Ilze Krišjāne, Skaidrīte Nicmane, Ārija Olande, Inta Plāte, Inese Priede, Aija Mitenberga, Ruta Duvalka, Maija Zembala, Aina Dzeguze, Mārīte Maurīmane, Pārsla Mārtiņsons, Rasma Eisaķa, Vizma Lāce, Valentīna Lapiņa un Liene Mieze.

Kad 2004. gadā vadiņā Šārdi veido izziņoja pieteikšanos jaunumam – Eiropas deju kopai, kā kolektīvu pirmsākumos sauka, atnācējas ierādās ar mērķi izkustēties un interesanti pavadīt brīvo laiku. Toreiz dejotājām ne prātā nebija, ka varētu nākties uzstāties publikas priekšā. Tomēr jau, pienākot pavasarim un Rojas pagasta svētkiem, kolektīvs sniedza savus pirmos priekšnesumus. 15 gadu laikā „Gaspažinās” ir piedalījušās pasākumos daudzviet Latvijā un, protams, neiztrūkstoši dažādos notikumos Rojā. Savu „odzīnu” piedod Šārdi „Gaspažinām” rakstītās dejas, kuras

savu kolektīvu repertuāram izmanto arī citi vadītāji. Viņas deja „Kučierpolka” senioru deju jaunrades konkursā pat ieguva 1. vietu! Savukārt Vislatvijas senioru deju festivālā Olainē, kas bija veltīts Latvijas 100-gadei, viņas dejas izpildīja visi apvienotie deju kolektīvi no Kurzemes.

Tā kā 15 gadu laikā pabūts un dejots dažādās vietās, ir iegūti dejas draugi, un daļa no tiem viesojās Rojā un piedalījās „Gaspažinās” jubilejas koncertā. Labākais ciemakukulis šādā reizē, protams, ir deja, un to bija atveduši kolektīvi: „Preilene” un „Sniegaroze” no Siguldas, „Veldze” no Jaunolaines, „Ciecerīte” no Saldus, „Senlejas” no Jaunlutriņiem, „Magdalena” un „Aspazija” no Rīgas, „Madaras” no Kuldīgas un tuvākie kaimiņi „Silvas” no Mērsraga.

Savus muzikālos sveicenus koncertā sniedza sieviešu vokāla ansamblis „Con Vita” un grupas „Roja” līderis, dziedātājs Jānis Kalniņš. Laba vēlējumus jubilejā kolektīvam teica Rojas novada domes priekšsēdētāja Eva Kārkliņa, mājinieki – Rojas kultūras centrs, sieviešu koris „Kalva”, senioru koris „Banga”, bērnu deju kolektīvs „Pērkonītis”, amatierteātris, senioru klubs „Liezdags”, kā arī individuālie sveicēji.

Svētku koncerts izskanējis. Paldies

Kopā esošās un bijušās „Gaspažinās”.

A. Enzela foto

par 15 kolektīva gadiem gan esošajām, gan visām bijušajām dejotājām!

Sveicot „Gaspažinās”, domes priekšsēdētāja Eva Kārkliņa izteica minējumu, ka, skatoties jubilejas koncertā

raito dejas soli, dalībnieču skaits varētu palielināties! Un kāpēc gan ne!

Šīs jaukās dāmas tiekas ik trešdien plkst. 19.00 Rojas kultūras centrā mēģinājumos, lai draudzētos ar deju,

būtu kustībā un labi pavadītu laiku. Laipni lūgtas!

Dace Broka,

Rojas novada kultūras pasākumu organizatore

Ritma festivāls Rojas Mūzikas un mākslas skolā

21. novembra pēcpusdienā visi mūzikas skolas audzēknji pulcējās izstāžu zālē uz soldēzo stundu. Šajā reizē grūtās priekšmeti „Solfedžo” bērnu acis kļuva par spēli. Jau festivāla nosaukums „Ri-ri ritms” liek domāt par to, ka galvenais elements ir ritms un dažādi uzdevumi, kas ar to saistīti.

Stundā nepieciešams arī novērtējums, tāpēc festivālu vērtēja nopietna žūrijā. Žūrijā darbojās skolas direktore Baiba Beraģe, ilggadējā soldēzo un mūzikas literatūras skolotāja Skaidrīte Brūsniece un Kristas mamma Signe Budzilko Kiršteine, kura pati mūsu skolas interešu izglītības ietvaros apgūst ģitaras spēli un sitaminstrumentu spēli. Sekretāres pienākumus pildīja direktora vietniece mācību darbā Aija Kalniņčenko. Vēlos pastāstīt, ka žūrijas komisija savu darbu uztvēra ļoti nopietni un taisnīgi izvērtēja katru izpildito uzdevumu.

Runājot par uzdevumiem, kuri bija jāizpilda katrai grupai, viens no grūtākajiem izrādījās grupas nosaukuma izdomāšana, taču rezultāti neizpalika. Savas prasmes rā-

dīja „Klikšķīši”, „Jautrie spainiši”, „Mandarīni” u.c. Lai pasākums būtu baudāms arī vecākiem un skolotājiem, katra grupa rādīja savu sagatavoto mājasdarbu. Tas bija priekšnesums, kurā tika izmantoti dažādi ritma elementi. Kā atzīmē paši bērni, esot bijis interesanti skatīties citu priekšnesumus. Vārējām vērot gan klikšķināšanu ar pildspalvām, gan iepirkšanos veikalā, uzvedumu ar mandarīniem, spainiem, ķermenā bungas, kā arī ritma partitūras dažādu zīlību skāņas un itāļu valodā.

Neizpalika arī uzdevumi, kas bija jāizdomā un jāprezentē uz vietas. Katra grupa ieguva kādu nomināciju, taču galveno balvu saņēma 6. klases grupa ar nosaukumu „Virtuozie šampinjoni”, kuras sastāvā darbojās Megija Mitenberga, Gundega Gitendorfa, Anna Marieta Timma un komandas kapteinis Miķelis Gitendorfs. Apsveicam! Uzvarētāji, starp citu, noplīnīja garšīgu klingeri un padalījās ar visiem klātesošajiem. Lidzās nominācijām audzēkņi saņēma dāvanas.

Skolotājas Inese Ozoliņa un Lita Krūmiņa, kuras sagatavoja bērnus, lai šis festivāls varētu notikt, cer, ka visi ieguva pozitīvas emocijas un iedvesmu turpmākajam darbam. Ir aizsākta jauna tradīcija. Nākamajā mācību gadā noteikti visiem kopā būs atkal jauna soldēzo stunda!

Uzstājas bungu virtuozi.

Albumu foto

Lita Krūmiņa

AICINĀJUMS SNIEGT PALĪDZĪBU ĢIMENEI, KAS CIETUSI NO UGUNSNELĀIMES

Trešdien, 27. novembrī, ugunsgrēka rezultātā Rojas novadā dzīvojošā ģimene (mamma un 2 nepilngadīgi bērni) zaudēja savu vienīgo mājvietu. Tagad ģimenei jāmeklē cita dzīvesvieta un no jauna jāsarūpē ikdienu nepieciešamās lietas. Lai cietušie pēc iespējas ātrāk varētu iekārtot jaunu mājvietu un atgriezties ikdiennes dzīvē, nepieciešami naudas ziedojuumi, kurus var ieskaitīt bankas kontā:

Lienei Voronovai
LV15HABA0551013378472.

Gimene būs pateicīga arī par maniskiem ziedojuumiem: apgērbu, apaviem, gultas veļu, segām, spilveniem, traukiem, mēbelēm, pārtiku u.c.

Ziedotājus lūdzam zvanīt:
Lienei – tel. 29684776.

PASNIEGSIM ROKU!

2019. GADA 19. DECEMBRĪ
ROJAS KULTŪRAS CENTRĀ
PLKST. 18.00

ROJAS MŪZIKAS UN MĀKSLAS
SKOLAS I SEMESTRA NOSLĒGUMA
KONCERTS

„MEKLĒJOT BRĪNU”

MĪLI GAIDĪSIM IKVIEŅU!

Pasākums publicitātes nodrošināšanai tiks
fotografēts un filmēts

CIENĪJAMIE LASĪTĀJI!

Nākamā „Banga” iznāks 20. decembrī. Izmantojiet iespēju tajā bez maksas pateikt paldies līdzcilvēkiem par siltu vārdu, palīdzību roku, draudzību, un apsveikt svētkos savus mīlos, darbabiedrus, kaimiņus.

No 9. decembra līdz 7. janvārim būšu atvālinājumā, tādēļ nākamo, svētku avīzi, veidos Marita Pāvuliņa. Marītai varat zvanīt pa telefoniem **63220834** vai **28385668**. Ikdienā Marītu varēsiet sastapt arī Rojas novada domes 2. stāvā sekretāres kabinetā.

Uz tikšanos nākamajā, 2020. gadā!

Dace Klabere, redaktore

Jaunatklātā Kaliningrada

Dace Klabere

No šī gada 1. jūlija Krievija atļaujusi Latvijai un vēl 52 valstu pilsoņiem ieceļot Kaliningradas apgabalā, izmantojot vienreizējās elektroniskās vīzas, kas lauj uzturēties Kaliningradas apgabalā līdz 8 diennaktim. Elektronisko vīzu izsniedz 4 kalendāro dienu laikā un tā jāpiepras Krievijas āriņu ministrijas mājaslapā, pievienojot failu ar fotogrāfiju.

Izlasot šo ziņu, mūsu celotāju grupa sarosījās braucienam. Piedzīvojums sākās 6. septembrī agrā rītā – pulksten 4.30 kolēgi mani gaidīja Pastendē. Liktenigas sakritības dēļ, es tikai tajā naktī atgriezus no Vācijas, bet, operatīvi rīkojoties, norūnātajā laikā biju norunātajā vietā.

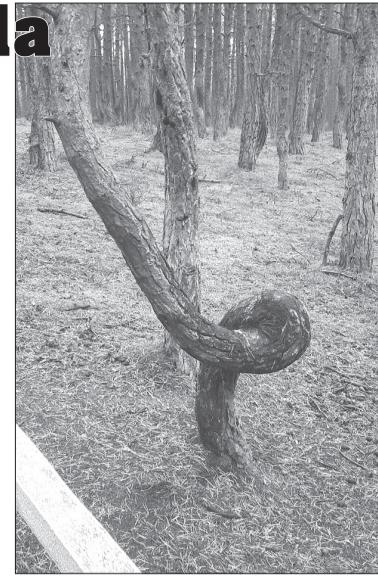
Aptuveni 5 stundas braucām līdz Lietuvas–Krievijas robežai Ķibarai–Čerņiševskoje. Nēmot vērā mūsu iepriekšējo negatīvo pieredzi, kad, braucot mājās no Grodņas, mēs uz Baltkrievijas–Lietuvas robežas pavadījām 7 stundas, šoreiz mūsu grupas vadītāja robežas šķērsošanu bija elektroniski pieteikusi uz konkrētu laiku noteiktā vietā. Lai arī tādēļ nobraucām liekus vairākus desmitus kilometru, tas bija tā vērts – robežu šķērsojām pārdesmit minūšu laikā.

Vēl pāris stundu brauciena un esam Kaliningrādā. Jau laicīgi esam rezervējuši divus apartamentus, kuri pāris dienu būs mūsu rīcībā. Lielākajā no apartamentiem (73 m²) ir divas guļamistabas, nevainojami iekārtoti vannasistaba un pilnībā aprīkota virtuve. Tājā apmetamies 5 cilvēki, bet pārējie divi – blakus mājā. Esam pieteikuši arī viesu mājā pieejamu ar malku kurināmu krievu pirti un baseinu, taču komunikācijas klūdas dēļ pirts mums šoreiz izpaliek. Viesus mājā nakšņojām divas naktis un katram no mums tas izmaksā apmēram 33 euro.

Līdz 1945. gadam Kaliningrada bija Austrumprūsijas galvaspilsēta Kēnigsberga, bet vēl tagad, iebraucot Kaliningradas apgabalā no Lietuvas puses,

uzraksti vēstī, ka esam iebraukusi Karalaučos. Kēnigsberga jeb Karalauči bija senās Prūsijas centrs ar bagātu vēsturi, taču Otrais pasaules karš pilsētu pilnībā nopostīja. Centrā bija sagrautas 80% ēku. Sagrauto ēku vieta tika uzbūvētas piecstāvu un deviņstāvu padomju arhitektūras „pērles”. Tomēr centrā saglabājušies daži pilsētas vārti, baznīcas, parki, zooloģiskais dārzs, labs bruģis, dažviet tramvaja sliedes un nolaizamie tilti. Šobrīd būvniecībā dominē pseudo-vācisks stils, un vismaz Pregolijs upes krasti arvien vairāk sāk izskatīties civilizēti. Kaliningradā mūs, latviešus, uztver kā viesus no Eiropas, un viņu atsaucību un laipnību sajutām ik uz soļa. Lai pēc iespējas tuvāk iepazītos ar pilsētu, mums bija sarunāta ekskursija, un precīzi norunātajā laikā pie mūsu viesu mājas piebrauca gids ar busīnu. Vairāk nekā trīs stundu garumā tikām iepazīstināti ar pilsētas interesantākajām vietām un tās vēsturiskajām bagātībām. Katram, kurš vēlas iepazīt šo pilsētu, iesaku izmantot gida pakalpojumus. Mums bija ļoti zinošs gids, īsts savas pilsētas patriots, kurš mūs izvadāja arī pa tādām vietām pilsētā, kur mēs noteikti nenokļūtu, ja mēģinātu iepazīt pilsētu paši.

Nākamajā ekskursijas dienā braucām uz Dzintara muzeju pilsētā Jančarnij, kas atrodas aptuveni 50 km aiz Kaliningradas pie Baltijas jūras. Tā ir vienīgā vieta pasaulē, kur koncentrējas 90% pasaules dzintara krājumu, viena no vērtīgākajiem minerāliem pasaule. No 60 m augstuma paveras skaista panorāma uz karjeru, kur joprojām mūsdienās tiek iegūts dzintars. Izrādās, ka dzintara raktuves ļoti lidzinās zelta raktuviem, un, tāpat kā Amerikā visus padarī trakus zelts, Kaliningradā visus trakus padara saules akmens – dzintars. Arī mēs izmantojām iespēju izmēģināt dzintara zvejnieka lomu. Brunojūsies ar mazām lāpstinām, mini karjerā mēģinājām atrast „dārgo sveku” lāsītes. Tas nav grūti, kērās labi, bet, tā kā neesmu dzintara piekritēja, savu lomu atdevu draudzenei.

Šāds mistiskais mežs esot tikai divas vietās pasaulē. Mežā valda kapa klusums, neskan arī putnu balsis. Klusums ir tik spiedigs, ka liekas, ka tūlit atvērsies zeme uz to pasauli.

R. Bovkunas foto

Nopirkuši suvenīrus un sasmēlušies enerģiju vislielākajā Dzintara piramīdā, devāmies uz nākamo pilsētu, seno kūrortu Raušenu, mūsdienās sauktu par Svetlogorsku, kas tiek dēvēta arī par „Mazo Šveici”. Tajā pastaigājāmies pa skaistāko piekrastes kūrortu, kas 20. gadsimta sākumā bijusi iemīlota turgo kēnigsbergiešu atpūtas vieta. Mūs pārsteidza kluso ieliņu burvība, kur pagātne savijusies ar tagadni vienā veselumā, un pasaku namiņi ar sarkaniem dakstiņu jumtiem, torniņiem un brinišķīga balto smilšu pludmale. Kānes uz kraustmalas promenādi ar krāšņu akmens mozaīkas saules pulksteni, kas rotās ar astroloģiskajām zīmēm un kaledāru, pati promenāde vairāk nekā divu kilometru garumā un panorāmas laukums ar skatu uz baltajām smilšu kāpām un jūru, stipri vien pārspēja kūrortpilsētiņā Nidā (Lietuvā) redzēto.

Vakarā, lai arī noguruši, bet laimīgi, nolēmām pārbaudīt iepriekšējā dienā gida stāstīto par labākajiem pilsētas

Dzintara piramīdā sasmēlušies enerģiju vieglajā, atvēsinošajā gaisā, bijām gatavi turpmākajam ceļojumam.

G. Mucenieka foto

restorāniem. Saprotamu iemeslu dēļ, uz restorānu braucām ar sabiedrisko transportu. Pilsētas transporta biletēs, tāpat kā daudz kas cits, maksā smiekligu naudu, un pavisam drīz mūsu ekskursantu grupiņa jau maršēja pa Kaliningradas centru, nevarot vien izvēlēties, kurš restorāns tajā vakarā kļūs par mūsējo. Izvēle krita par labu „Madam Fišer”, kurš iekārtots vācu stilā. Tādā pat stīlā ģerbtas arī laipnās viesmiles, kuras gatavas izpildīt jebkuru mūsu vēlēšanos. Pāris minūšu laikā mūsu grupai tiek noorganizēts kopīgs galds un vakara baudīšana varēja sākties. Klusinātā mūzikā, siltu gaismu izstarojošās lampīnas uz katru galdu, gardais ēdiens un izcilais alus, kas garšoja pat rūdiņiem alus pretiniekiem, interesantās sarunas par dienā piedzīvoto – tas viss mūs vediņā nesteigties un izbaudīt ik mirkli šajā viesmīligajā vietā, kamēr aiz logiem lija lietus, dunēja pilsēta un sausošies steidzās gājēji.

Nākamajā ritā sākās mūsu mājupceļš. Atpakaļceļam esam izvēlējušies citu maršrutu, lai pa ceļam Kuršu kāpā apskatītu dejojošo mežu. Mistiskais mežs savu nosaukumu ieguvis, pateicoties dīvainajām koku formām, kas atgādina virtuozi deju. Ieskatoties rūpīgāk, var redzēt, ka gandrīz visi koki ir izlocītas formas un noteikti var ap-

galvot, ka to augšanas procesu nav ieteikmējuši cilvēki. Priedes saliekus kūkumos, savījušās spirālēs, iegriezušās gredzenos. Koki kāpas nostiprināšanai iestāditi 1961. gadā, un tikai pēc vairākiem gadiem cilvēki ievērojuši, ka koki aug, divaini sagriezušies. Lai arī veikti neskaitāmi pētījumi, patiesais šāds kokus augšanas iemesls joprojām nav atklāts. Daži pētnieki izteikuši ie-spējamību, ka to radījuši specīgie vēji, bet to nav iespējams pierādīt. Lai pēc iespējas ilgāk šo reto dabas parādību saglabātu neskartu (šāds mežs esot tikai divās vietās pasaulē), mežā izveidotās pastaigu laipas, bet visiespaidīgāk savījušies koki apjozti ar nozogojumu. Dejojošais mežs atrodas Krievijas pusē, bet, atbraucot mājās un pārlapojot albumus, atradu fotogrāfiju, kurā mēs ar draugiem esam nosotografējusies pie dejooša koka Kuršu kāpā Lietuvas teritorijā. Klaipēdā vēl izmantojām iespēju apskatīt pēc 3,5 gadu rekonstrukcijas atvērto Jūras muzeja akvāriju, un tad jau mūsu ceļš ved mājup, jo nākamā jau atkal bija darbadiena. Paldies maniem ceļabiedriem par kopīgi pavadīto laiku, interesantajām sarunām, smiekliem, saprāšanos no pusvārda un nesavīgām rūpēm par to, lai ikviens no mums juttos labi. Uz tikšanos nākamajā ekskursijā ziedošajā maijā! ■

Par sabiedrības informēšanu saistībā ar ugunsdrošību

Šīs krāsmatas ir viss, kas palicis pāri no 27. novembra ugunsgrēka „Ošleju” mājās Rojā. Mājas virtuvē bija uzstādīts arī dūmu detektors, bet, tā kā degšana bija sākusies pašā augšā mājas bēniņos un uguns strauji izplatījās, brīdi, kad iestrādājās dūmu detektors, bija jau par vēlu kaut ko glābt. Tas gan nenozīmē, ka no dūmu detektoriem nebūtu jegas. Tieši otrādi – tie var glābt simtiem dzīvību un ēku. Arhiva foto

samazina skābekļa pieklīvi degšanas vietai, un ugunsgrēks tiek noslēpēts. Degošais priekšmets ar pārkāju ir jānosedz pilnībā, un to nedrīkst noņemt, kamēr degšana nav pilnīgi beigusies un degošais priekšmets atdzīs.

Vēršam uzmanību, ka:

- Reizi 10 gados ir jāveic elektroinstalācijas pārbaude;
- Dabīgās ventilācijas kanālu pārbauda un tīra ne retāk kā reizi 5 gados;
- Ja objekts ir gāzes aparāts, dabīgās ventilācijas kanālu pārbauda un tīra ne retāk kā reizi 3 gados;
- Ēkas dūmvads jātīra katru gadu pirms apkures sezonas sākuma, pie viena pārbaudot apkures iekārtas vai ierīces stāvokli;
- Ilgdedzes cietā kurināmā apkures ierīce ir jātīra vēl vismaz reizi apkures sezonas laikā (no 1. novembra līdz nākamā gada 1. martam).

Pārbaudes un tīrīšanas darbus veic speciālisti. Speciālists par tīrīšanas rezultātiem vai tehniskā stāvokļa pārbaudi sagatavo aktu.

Atceries – ugunsgrēka gadījumā zvani – 112.

Priekšnieka pienākumu izpildītājs, ģenerālis K. Eklons

Tā nav dzīve, tas ir kino

Filmas režisors Andris Gauja ar sievu, vienu no galvenās lomas atveidotājām filmā, aktrisi Elzu Gauju.

D. Klaberes foto

Dace Klabere

Tā par savu jauno filmu „Nekas mēs neapturēs” sarunā ar skatītājiem Rojā vairākkārt uzsvēra tās režisors un scenārija autors, mūsu novadnieks Andris Gauja. Filmas stāsts veidojies ilgā laika periodā. Tas sācies kā stāsts par šķiršanos, bet, pakāpeniski veidojot scenāriju, Andrim gribējies aistrast atbildi uz jautājumu, kas tad isti ir latviešu šķiršanās cēloni kopumā. Filmas gaitā arī izkrystalizējas viena no atbildēm – tā ir stūrgalvība. Tieši šī rakstura šķautne bieži vien kļūst par iemeslu, kāpēc cilvēki nespēj palikt kopā. To arī redzējam filmā – nemitigi gājieni pret gājieniem, nespēja piekāpties, nespēja pārvērēt savu lepnumu, stūrgalvību, iedomību. Andris Gauja ir pārliecināts, ka no tā, no mūsu nepiekāpīgajiem raksturiem, arī ceļas visas mūsu problēmas, jo arī viņš pats savā personīgajā dzīvē ir pie-dzīvojis līdzīgas izjūtas.

Savukārt Elza Gauja, kura filmā spēlē visnoslēpumaināko varoni, uzsvēr, ka patiesībā auksta, salta, nežēliga cilvēku uzvedība norāda uz viņa vājuma izpausmēm, un savā ziņā tas ir viņu aizsargmehānisms. Ikviens no mums vēlas, lai viņu samīlo, lai viņam pievērš uzmanību, tai skaitā Elzas spēlētā filmas varone.

Filmā pamatīgi pastrādājis arī mūsu novadnieks Jurģis Krāsons. Kā pastātīja filmas režisors, Jurģis filmas vajadzībām uzbūvējis divus daudzstāvīgos kino paviljonus, kas bijis pārsteigums pat pašiem filmas veidotājiem, un pirms filmas skatišanās, Andris pamet intrigu skatītājiem, lai tie filmas laikā mēģina uzminēt, kuras no celtnēm ir istas, bet kuras tikai filmas vajadzībām uzbūvētas no nulles.

Klūdaini iesniegtas informācijas dēļ, „Bangā” filma bija pieteikta kā komēdia. Par to Andris tikai pasmaidīja, teikdams, ka viņam gribētos, lai skatītāji filmā arī saskatītu ko tādu, par ko pasmaidīt, paskatīties uz to caur komisko prizmu, bet ar veselo saprātu. ■

Ugunsdzēsības aparāts ir efektīvākais līdzeklis ugunsgrēka dzīšanai tā aizdegšanās sākuma stadijā. Atceries, ka dzēst ugunsgrēku ar ugunsdzēsības aparātu drīkst tikai tad, ja dzēšana nerada draudus tavarai dzīvībai! Pievērs uzmanību markējumam! Dzēstspējai jābūt vismaz 21A 113B. Vizuālo apskati veic pats katru gadu, bet tehnisko apkopi – sertificētos apkopes punktos saskaņā ar ražotāja noteikto termiņu.

Drošībai mājoklī var noderēt:

- Par gāzes noplūdi signalizējošs detektors. Tas obligāti jāuzstāda, ja mājā atrodas gāzes aparāts, kura kopējā minimālā siltuma jauda ir lielāka par 50 kw, kā arī, ja gāzes aparāts atrodas pagrabā vai cokolstāvā;
- Tvana gāzes (CO) jeb oglēkla monoksīda detektors;
- Ugunsdzēsības pārklājs. Speciāls liesmu izturīgs pārklājs, ko var izmantot nelielu ugunsgrēku dzīšanai. Uzsēdot pārklāju,

